15 Temmuz Cuma
Yılı: 2 — Sayı: 58

İdarehane: Ankara cad. N: 33 İstanbul

FİYATI 10 KURUŞ

Hürbilek

İSTANBUL İŞÇİ SENDİKALARI BİRLİĞİNİN ORGANIDIR

Son dakika

Gazetemiz baskıya verilirken İzmirde olduğunu yazdığımız Çalışma Bakanı Reşat Ş. Sirer şehrimize gelmiştir.

E. T. T. İşçileri Sendika Kurdular

"İstanbul elektrik ve motorlu taşıt işçileri sendikası„ ana tüzüğü dün vilâyete verildi.

50 kurucusu ile sendika işçiler arasında memnuniyet uyandırdı. Aza sayısının kısa bir zamanda 4-5 bini bulması bekleniyor.

Muvakkat Başkan Mehmet İnhanlı'nın Beyanatı

Muhtelif teşebbüsler akim kaldıkdan sonra E. T. T. işçilerini içersine alacak olan «İstanbul elektrık

B. Mehmet İnhanlı

ve motorlu taşıt işçileri sendikası» nihayet kurulmuştur.

7000 işçiyi temsil edecek olan bu muazzam teşekkülün nizamnamesi dün vilâyete verilmiştir.

Sendikanın kurucusu 50 işçidir.

Sendika Kadıköy yakası tramvay ve otobüs işçilerini de içersine alacaktır. Kurucular toplanarak kendi aralarından muvakkat bir yönetim kurulu seçmişlerdir.

Sendikanın kurulması işçiler arasında büyük bir memnuniyet uyandırmıştır. Pek kısa bir zamand aza adedinin 4-5 bini bulması beklenmektedir. Şimdiden gösterilen yakın alâka bu netice için kâfi garanti telâkki ediliyor.

(devamı 2 nci sayfada)

İst. Elektrik ve motorlu taşıt işleri Sendikası kurucularından bazıları

Belediye Böyle Yaparsa..

Ankara otobüs işçilerinin şikâyetleri daha ne kadar neticesiz kalacak?

İşçiler istikballerinden emin değillerdir. Ücretlerin azlığı, idarenin lâkaydisi onları çok zor duruma düşürmüştür.

İşçi ve işveren arasındaki anlaşmazlığa her yerde az çok rastlanır. Bunun sebebini hep biliriz. İkisinin menfaati karşılıklıdır. İyi idare ona denir ki bu iki karşılıklı menfaat en ugun şekilde ayarlanır. O işletmeden şikâyetler gittikçe azalır.

Bu başlangıcı yaptıktan sonra esas mevzuumuza girelim.

Ankara Belediyesine bağlı otobüs genel müdürlüğü işçieri arasında halindln memnun omam rastlamak hemen hemen mümkü değidir.

Hepsi ücret azlığı yanında türlü dertlerle kıvranmaktadırlar.

Bize müracaat eden bu idare işçileri yana yakıla dertlerini anlattılar. Biz de efkârı umumiye önünde açıklıyoruz.

Önce, bütün işçiler yarın vaziyetleri nasıl olacak bunu bilmiyorlar, Çünkü yarın ellerine «iş akdinizin feshedilmesine karar verilmiştir.» diye bir yazı almaları daima kabil. Misâl mi istiyorsunuz. İşte: 234 sayılı Osman Odabaşı. Bu Çocuğun dürüst bir insan olduğunu bütün arkadaşları biliyorlar. Hatta bir gün otobüs içinde bulduğu ve sırf namuslu hareketivle sahibini arayıp bulduğu 7600 lira o günkü günlük gazetelerde Türk işçiliğinin örnek bir hareketi diye gösterilmişti.

İşte Osman Odabaşı bugün işinden çıkarılmıştır. Sebebini o da pek bilmiyor. Yalnız bir gün sivil elbiseli imiş işletme şefi onu yolcuların inmesi lâzım geldiği yerde otobüsün içinde görmüş. Bir misal daha verelim. 153 sayılı şöför ve işçi mümessilinin işden çıkarılmasının sebebi işçiye galayana getirmekmiş. Bu sebebin ne kadar yerinde olmadığının tek delili, işçilerin kendisini pek hareketsiz olduğundan idareye karşı pek diretemediğinden şikâyetleridir.

Bu misâller bizim hatırımızda kalanlar. Hatırlayamadıklarımız, bilmediklerimiz sayılmayacak kadar çok..

Artık tedavisi zamanı gelen bu idareden bize akseden diğer şikâyetleri önümüzdeki sayılarda neşre devam edeceğiz.

Çalışma Bakanımızın izmir seyahati

Bakan, iş yerlerini gezdikten sonra sendika idarecileri ve işverenlerle görüştü

İzmir (Özel) — Çalışma Bakanı 8 Temmuz cuma günü Ankara'dan uçakla İzmire gelmiştir. Bakanın İzmire geleceği son dakikada haber alınmıştır. Hava alanına İzmir valisi ve belediye reisi, çalışma teşkilâtı erkânı, C. H. P. il başkanı ve İzmirde tetkikatta bulunan Doktor Rebii Barkın giderek Bakanı karşılamışlardır.

Bakan İzmir Tüccarlar Kulübünün otelinde yerleşmiş, vali ve belediye başkanı ve C. H. P. il merkezini ziyaret etmiştir.

9 Temmuz cumartesi günü sayın Sirer İzmir valisi ve İzmir bölge çalışma teşkilâtı erkânile beraber iş yerlerini gezmeğe çıkmış ve Tekel sigara fabrikası, Şark Sanayi mensucat fabrikası Savel yaprak tütün imalâthanesi, Turyağ fabrikalarını ziyaret ederek buralarda işçilerin geçim ve çalışma şartları

(Devamı 3 üncü sayıfada)

Çalışma Bakanı B. Reşat Ş. Sirer

Eshot işçilerine zam

İzmir (özel) — Eshot işçileri ile Eshot idaresi arasında zuhur eden ihtilâf Yüksek hakem kurulu tarafından halledilmiş ve bir karara başlanmıştır.

Eshot işçileri ücretlerine yüzde 30 nisbetinde zam ile öğle yemeği bedelinin 35 kuruştan 80 kuruşa çıkarılmasını istemişler, fakat idare bu taleb kabul etmemişti.

Bunun üzerine işe müdahele eden çalışma müdürlüğü iş müfettişi Hakkı Sevsayı bu ihtilâfı halle memur etmişti. İş müfettişi yüzde 20 zam ile yemek bedellerinin 50 kuruşa çıkarılmasını teklif etmişsede bu teklif idare tarafından kabul edilmediğinden iş vilâyet hakem kuruluna havale edilmişti. Vilâyet hakem kurulu yemek bedeli zammına lüzum olmadığına ve yüzde onbeş ücret zammı yapılmasına karar vermişti. Bu karara hem işveren ve hemde işçi mümessilleri itiraz etmişlerdir. Nihayet mesele Yüksek hakem kuruluna intikal etmiştir. Yüksek hakem kurulu ücretlere yüzde 20 zam yapılmasına ve yemek bedellerinin 50 kuruşa çıkarılmasına karar vermiştir.

Bu karar işçile rarasında memnuniyet uyandımıştır.

GARİP BİR TEDBİR !

Fabrika ve atölyelerde randıman artması için bir çok çarelere başvurulduğu her zaman görülmektedir. Ancak, bunu sıhhat kaidelerine aykırı olmaması şarttır. Darphane ve Damga matbaası idaresi yine aynı maksatla çalışma saati süresince helâları kapatmaktadır. Bu şekil tedbir bize bir hayli garip görüldü. Defihacet zaruridir. Yine kanatimizce bu dtbirle randıman artma kdeğil, bilâkis düşecektir.

Bu karardan en kısa bir zamanda vazgeçilmesini bekliyoruz.

İş ve işçi Bulma Kurumunun Ziraat işçilerine faydalı faaliyeti

Genel Müdür bu hususta izahat verdi.

İş ve İşçi Bulma Kurumu Genel Müdürü B. Faris Ulubay, geçen hafta şehrimize gelmiştir.

Kurumun bu sene Seyhan bölgesinde gösterdiği faaliyeti Genel Müdür bir muhabirimize şöyle izah etmiştir:

(devamı 4 üncü sayfada)

Arjantin işçi ateşesi Sendikalar Birliğinde

F. Moggia ile bir konuşma

Ateşe Türk işçisinden sitayişle bahsediyor ve "anlıyorum ki onlar kardeş gibi yaşıyorlar„ diyor.

Arjantinin memleketimizdeki işçi ataşesi Francisco F. Moggia perşembe günü sendikalar Birliğini ziyaretle, memleketimizdeki sendika çalışmaları hakkında izahat almıştır. Sendikalar Birliği Yönetim kurulu üyelerinden bazıları misafir ataşeye Arjantindeki işçi Sendikaları ve çalışmaları hakkında muhtelif sualler sormuşlardır. Konuşmaları Arjantin iş hayatı hakkında fikir verebilmek için aşağıya alıyoruz:

Francisco F. Moggia evvelâ Arjantindeki işçi sayısının üç buçuk milyonu bulduğunu bunun iki milyonunu endüstri işçisi olduğunu gerek endüstri, gerek ziraat işçilerinin ayrı ayrı Sendikalarının mevcut olduğunu söylemiş ve şunları ilâve etmiştir.

« Her iş sahasına ait, hatta banka memurlarının bile sendikaları vardır. Ziraat işçilerine ait sendikalar Birliği milletlerarası teşkilâtı

Arjantin işçi ateşesi B. Moggia

(Devamı 3 üncü sayıfada)

E. I. T. Sendikası

(Birinci sahifeden devam)

Sendikanın kurucuları şunlardır:

Mehmet İnhanlı, İsmail Gürdap Akif Dizikara, Saim Derikan, Ferhat Kalaycı, Lütfü Yılmaz, İsmail Hakkı Çağlayan, Mehmet Seydan, Tahsin Birsen, Hüsnü Sepetçioğlu, Mecit Güzeloğlu, Mehmet Koçak, Mehmet Benice, Hasan Apul, Salman Sun, Mehmet Gerçek, Refik Erkeş, Fethi Çakmaklar. Hüseyin Gültekin, Hayrullah Atasever, Mehmet Zundallı, Hasan Tezcan, İbrahim Yitkin, Vahdet Koranel, Tevfik Tezer, Nurullah Ceylân. Muzaffer Ilkçakın, Remzi Aydemir, Mehmet Savari, İsmail Baükan, Muhlis Bolaman Tahsin Özgüç, İrfan Özekin Süleyman Kavak, İbrahim eDmiray, Alâddin Tüfekliler, Mehmet Pakkan, Şevket Gökçek, Halit Başpınar, Nlbil Arda, Faik Çağın, Mehmet Kodak, Mehmet Gökfiliz, Ekrem Yener, Saim Türel, Salâhattin Oğuz, Tahir Kızılok, Mehmet Ali Arkış, Muzaffer Tulga, Reşat Günseyi,

Muvakkat başkan Mehmet İnhanlı diyor ki!

«5018 sayılı sendikalar kanunun yürürlüğe girdiği günden bu güne kadar bazı sebebler dolayısiyle sendika kuramamış veya kurmak istememiştik. Fakat bugün bir sendika kurmak ihtiyacını duymuş bulunuyoruz. İş kanunun 78 inci maddesi hükümleri dahilinde seçilen işçi mümessillerinin vazifeleri ancak işçi ile işveren arasında arabuluculukdan barettir. Bunun haricinde işçileri korumak maksadiyle kendiliğinden her hangi bir teşebbüsde bulunmak yetkisine haiz olmadığı gibi ne Bakanlıklarda yapılan toplantılara nede milletler arası toplantılara temsilci göndermek yetkisine de haiz değildir. Halbuki sendikalarda bu haklar mevcuttur? bundan başka sendikalar işçilerin birbirlerile yakından tanışmasına sosyal yardımlaşmasına ve haklarının daha kolay tahakukuna ne çeşitli yardımlar sağlaya bilmesine imkân vermektedir. şu hale nazaran koca İstanbul şehrinin yükünü omuzlarında taşıyan ve her türlü mesleğe sahip olan bu dört bin işçiyi paslanmış bir demir parçasını kenara atar gibi daha fazla sendikasız bırakmak bence bir cinayet olurdu. bu sebebledir ki bir az geçde olsa bir sendika kurmağa karar verdik ve kurduk. Bundan sonrasını tamamen kendi menfaatlerine kurulmuş olan işçi arkadaşlara bırakacağız. Sendikayı yaşatmak veya öldürmek onlara aittir.»

Sosyal davalarımız :

Asgarî ücret ve randıman meselesi

Yazan : SÖBEOĞLU

Bizim asıl davayı kökünden halledebilmemiz için bir memleket meselesi olarak ücret siyasetini ele almak, fiat indekslerine göre ücret baremleri yayarak, bugünkü düşük randımanlı istihsalimize yeni bircephe vermek suretiyle, milli ekonumimizi kalkındırmak zorundayız

Nazarî olarak çalışma, normal şartlar altında mülâhaza edilir ve mesai emeğinden de azâmi istifade yine çalışma şartlarının insanı malarına bağlıdır.

Nasılki bir nebat neşvünema bulabilmesi için lüzumlu iklime muhtaçsa emek sahibi işçinin de, meyvesini: kendisinden beklenilen istihsali verebilmesi için, yaşama şartları ve çalışma şartları kendi fiziki bünyesini tatmin etmesi lâzımdır.

Her şeyden evvel emek sahibi insan bir meta değildir. O da cemiyet içersinde cemiyetin âtisi için çalışan bir varlıktır. Öyle ise iktisadi yapının esasını teşkil eden ve bir istihsal unsuru olan emek sahibi olan işçinin hayat şartlarını hazırlamak ona, bir istikbal yolu göstermek, fazla istihsalin anahtarını keşfetmektir. Bugün Amerikan sanayinin anaktarını fazla ücret, fazla randıman prensibi teşkil etmlktedir. Bugün realitede gözümüze çarpan, hazır bir manzara varsa işverenleimizin iktisadi bir görüşe sahip olmamalıdır. Bu günkü hayat seviyesinin doğurduğu içtimai bir huzursuzluk, fakir tabakalarda daha çok kendini göstermekte, geçim derlığının doğurduğu bu psikolojik hava emek sahibinin randımanına tesir etemktedır. Sabahleyin tezgahı başına geçen işçinin maneviyatı bozuktur, günlük gıdasını tam alamamış olduğundan luzumlu fiziki enerjiye de sahip değildir, fizik inan bozuk oluşu lüzumlu enerjiyi bulamamış olmanın ğurduğu ruh haleti, eğer bir dokuma tezgahının başında bulunyorsa, dikkatini tam işine tahsis edemediğinden. Çıkan kumaşlar defo'lu olacak yahutta, içinde bulunduğu ruh anarşisi yüzünden elini makineye kaptıracak iş kazasının olmasına sebebiyet verecektir. Sigorta idaresinin verdiği rakkamlara bakılırsa 949 mayıs sonuna kadar 6107 iş kazası olmuştur. Ki bu kazaların kısmı küllisi işçilerin içinde bulundukları ruhi hallerinin normal almayışlarından ileri geldiğini pek alâ ileri sürebiliriz bugün gerek kimya, fizik ve gerekse diğer illimlerde olduğu gibi, bir maddenin istihsali muayyen şartlara bağlıdır.

İşbu şartlar olmayınca hiç bir suredde ne kimya ne fizikte istenien maddenin istihsaline imkân yoktur. Bunun gibi sosyal hadiselerde de müsbet ilimlerde olduğu gibi bir kat'ilik olmamakla beraber, Çalışma şartlarında, normal vasıtalar olduğu tokterall randıman kendiliğinden meydana gelecektir.

Bugünkü durmumuzda istihsalin bir unsuru olan işçi, enerji remi yaparak emek piyasasında, kazanımına elzem olan gıdayı alamamaktadır. Kazancıda enerji kaynağı olamayınca randıman verememektedir. Bu bir kaziei muhkimedir.. Bunun için yapılması lâzım gelen şey, İşçi ücretlerinin sınıflandırmak, asgari ücreti tayin etmek. Bir ücret baremi yaparak emlk piyasasında, hiç bir zaman beklemeye takatı olmıyan emek sahibi işçinin düşük ücretle çalışmasını önlemektir.

Fiyat endekslerine göre yapılacak ücret Baramleri sayesinde, işçide rahat bir nefes alacak geçim seviyesi yükselen emek sahibi bütün enerjisini istihsale vakfederek milli istihsalin gerek kemmiyeti ve gerekse keyfiyeti artacaktır. Yoksa halen olduğu gibi, istihsali çoğaltmak için üç saat fazla mesai yapan emek sahiplerinden randıman beklemek hiçte rasyonel bir iş değildir.

Bugün sekiz saatlik mesai içersinde dahi, ücretlerinden alınmamakta iken, üç saatlik fazla mesai yapılması işçideki enerji noksanlığı yüzünden son üç saatte randımanı daha düşük bir seviyede olmaktadır gerçi, parça başına ücretle çalışan işçiler için fazla mesai, eline geçen parayı çoğaltmak için bu gayedir, ancak işçi bu son üç saat içinde hayat opositesini aşındırmak ta olduğu gibi eline geçen parada yine kendisini tatmin etmemek'te çıkardığı emtianında kalitesi yorgunluk yüzünden düşük olmaktadır.

İktisadi bir görüşü olan işveren için bu gün en çıkar yol, fazla mesaiyi kaldırmak işçiye zam yaparak memnun etmek bu suretle maddi ve manevi bakımdan takviye edilen işçilerden randıman beklemektir.

Çalışan işçinin verdiği randıman 11 saatlik mesanin verdiği randımandan gerek kemiyet ve gerekse keyfiyet bakımından üstün olacaktır. Ancak bunu yapan işverenler, kültürel durumları müsait olanlar olacaktır. Bizim asıl davayı kökünden halledebilmemiz için bir memleket meselesi olarak ücret siyasetini ele almak fiyat indekslerine göre ücret baremleri yaparak, bu günkü düşük randımanlı istihsalimize yeni bir cephe vererek, Millî ekonomimizi kalkındırmak lâzımdır.

Darphane Matbaası işçilerine zam

Darphane ve Damga matbaası işçilerinin günlük ücretlerine umumi olarak 50 kuruş zam yapılmıştır.

Ayrıca her işçi için bir takım iş elbisesi verilmiştir. Müdür, Rüştü Umul'un işçilere karşı gösterdiği bu anlayış büyük bir memnuniyet uyandırmıştır. Darphane ve Damga matbaası işçileri sendikası Başkanı Necdettin Kölüksüz şunları söylemiştir:

«Ücretlere yapılan zam ve iş elbiselerinin verilmesi arkadaşlarımız arasında memnuniyet yaratmıştır. Bu hadise gösterdi ki kıymetli müdürümüz ile sendikamızın el ele vererek çok faydalı neticeler doğuracaktır.

Öğleyin sıcak yemek verilmeside tahakkuk ederse herhalde birhayli ferahlıyacağız»

Izmir D. D. Y. sanayii işçileri sendikası kuruldu

İzmir (özel) — İzmir D.D. Yolları sanayi işçileri sendikası kurulmuştur. 2 — Temmuzda Ankara Palas salonunda bu münasebtle bir toplantı yapılmıştır. Kurucular adına Nedim Borucuoğlu toplantıyı açmış ve sendika hakkında hazır bulunanlara izahat vermiştir. Bundan sonra hazırlanan tüzük madde madde okunarak bazı tadillerle kabul edilmiştir. Bundan sonra idare hey'eti seçimlerine geçilmiştir. Kurucular arasında teşkil edilen muvakkat idare hey'etinin aynen ipkası teklif edilmiş ve bu teklif ittifakla kabul edilmiştir.

HAFTANIN YAZISI

Uyanın işverenler

Hastalık ve kaza sigortasının iki gayesi vardır: Biri hastalanan veya kazaya uğrayan kimseyi çalışamadığı bu kötü günlerinde sefil ve tedaviden mahrum bırakmamak: İkincisi de, istihsal hayatından uzak kalan hasta veya kazazede kimseyi en kısa bir zamanda tedavi ederek işine iade etmektir.

Zaten sosyal sigortalar, işçiyi evvelâ vatandaş olarak, sonra da istihsal yaratan kıymet olarak korumak maksatlariyle kurulur.

Memleketimizde de sosyal sigortalar kuruldu ve kuruluyor. Bunu takdirle karşılıyoruz. Fakat, sosyal sigortaların mana ve gayesi, maalesef daha bir çok kimseler tarafından anlaşılmamıştır.

Açıkça söyleyelim ki, bunların başında işverenler geliyor. Hepsi diyemeyiz, fakat çoğu ödedikleri sigorta primlerinden dolayı İşçi Sigortaları Kurumunun teşekkülüne muarızdır. Daha geçenlerde İhtiyarlık sigortası kanunu Mecliste görüşülürken fabrika sahibi bir milletvekilinin ne kadar canı sıkıldığını gördük.

Bütün bunları bir tarafa bırakalım. Sigorta Kurumu kuruldu. Gelişiyor. Sigorta kolları çoğalıyor. Ve işverenler bu primleri ödüyorlar. Durumu idrak edenlerin yanında iki çeşit işveren zihniyeti ile karşı karşıyayız. Birinci zümreyi teşkil edenler, ödedikleri primlerin çok olduğunu, buna mukabil işçilere yapılan yardımların az olduğunu ileri sürerek iş hayatında fena bir hava yaratıyorlar.

Eğer bu gibiler, İşçi Sigortaları kurumunda birikmiş parayı göstererek işçiye yapılan yardımların artırılmasını isteseler öper başımıza koruz. Fakat, maksatları kendi primlerini indirtmektir .

İkici zümreyi teşkil eden işverenler davanın büsbütün farkında değiller! Sigorta kurumuna mecburen ve istemiyerek bir prim ödüyorlar. Zaman geliyor işçileri kazaya uğruyor veya hastalanıyor.

Bu vak'aları Sigorta Kurumundan büyük bir titizlikle gizliyorlar. Kazaya uğrayan işçi, Kuruma başvurursa, kendilerinden ayrıca

(Devamı 4 de)

Hürbilek in Romanı

Yazan : Mustafa MEFHAR

No. 25

— Pekalâ general dedi. Yarın sizinle birlikte mahkemeye gelirim.

Ayni gece...Vakit gecenin hayli ilerlediği zaman Vöber köşkünde herkes uykuya varalı dört beş saat olmuş dışarda sakin bir gece hüküm sürüyor. Semada yıldızlar pırıl pırıl yanıyor. Türk uslûbunda bir camiin yaldızlı kubbesi gibi hafif bir rüzgâr yaprakları kıpırdatarak esiyor. Havada çiçek ve toprak kokusunun karışmasından hasule gelmiş garip ve bayıltıcı bir esans kokusu var. Ağaçlar arasından böcek cır cır diye ötüyor. Uzaktan bir kurbağa bu çirkin sese kızarak tok ve bozuk bir saksifona benzeyen sesle gecenin şiirine acayip birçeşni katıyor. Bir musiki düellosu devam ederken bahçenin öbür köşesindeki kümesten vaktini şaşırmış bir horoz boğazlanan bir insan feryadı gibi boğuk bir sesle ötüyor. Fakat bu gece bu ses bile insana hoş geliyor. Köşkün ikinci katında sağa kilise tarafına gelen odalardan birinde hafif bir ışık var.

Bu oda küçük Mişelin odası. Odanın penceresinden bakıyoruz. Mişel karyolasında ayaklarını sarkıtmış oturuyor Arkasında pijaması var. Zihnen pek meşgul. İnsanlarda görülen bir halle ellerini yatağa dayayarak arkaya yaslanmış gözleri sabit bir noktaya dikili ayaklarını ileri geri sallıyor. Açık duran pencereden içeri giren hafif rüzgâr saçlarını koşuyor. Karyolanın başındaki komidonun üstünde bir şamdan yanıyor. Küçük Mişel bu gece hiçte uyumamıştı. Kaç saattir yatağının içinde sağa sola dönüyor. Kafasında saklı bir düşünce var. Bir türlü onu uyutmuyor. Sıcaktan ziyade içinde ki sıkıntı onu bunaltıyor. Kafasına saplanan muadeleyi halledemiyen insanların azabı var.

Onda saatın kaç olduğunu bilmiyor. Nihayet kalkıyor oturuyor. Bir müddet daha bu şekilde geçiyor. Kilisenin saatı ipiyi vuruyor. Yerinden kalgıp terliklerini ayağına geçiriyor komodinin üstünden şamdanı alıyor. Yavaşça kapıyı açıyor. Ses çıkarmamaya çalışarak yürüyor. Kendi odasının tam karşısında bir kapı var. Bu kapıya yaklaşıyor. Yavaş yavaş tokmağı çeviriyor. İçeriye giriyor burasıda aynı evvelki oda biçiminde ve o şekilde döşenmiş sağ taraf da ceviz bir karyola var. Kapının açılmasıyla karyolada yatan yatağından doğruluyor. Heyecanla kapıya bakıyor.

— Kim o, senmisin Mişel... ne istiyorsun. ne var, niye uyandın. Mişel yavaş yavaş ablasına yaklaşıyor. Şamdanı komodinin üstüne bırakıyor. Uykusuz ve yorgun gözleriyle ablasına bakıyor. Onun da halinden kızarmış gözlerinden kapı açılır açılmaz yatağında doğrulmasından uyumamış olduğu belli. Mişel ablasına daha yaklaşıyor Kızgın bir sesle

— Ben hiç uyumadım ki

Diyor. Genç kız onu kolundan tutuyor karyolaya oturtuyor. Yavaş yavaş saçlarını okşuyor. Küçük hiç sesini çıkarmıyor. Yerdeki halının motiflerine dalmış ablasının nevazişleri onu büsbütün içlendiriyor. Genç kız soruyor:

— Söyle mişel neye uyumadın ne var çocuğum.

Mişel daha bir müddet sesini çıkarmadan duruyor. Sonra içli ve yorgun gözlerini ağır ağır kaldırıyor. Ve kızın gözlerine dikiyor. Dolgun ve titreyen bir sesle yarın mahkemeye gidecekmisin diyor. Genç kız sakin bir halde

— Tabii diyor. General Conson öyle istiyor. Söz verdik

— Yüzbaşıyı tanıdığını söyliyecekmisin

Şimdi kız susuyor. cevap vermiyor. İpekli geceliği altında şahane göğsünün heyecanla kalkıp indiği belli oluyor. Küçük soruyor:

— Lizet cevap vermiyorsun demek söyleyecekmisin. Onu

(Devamı var)

Sıvastopol fedaileri

TARİHİ ROMAN NO 1 Yazan: Niyazi Ahmet BANOĞLU

— Evet, ben vurdum, ben öldürdüm.. Fakat bana ceza veremezsiniz Nafi efendi..

Galata kadısı hiddetle minderinden fırladı:

— Küstah, seni dedi. Seni mahkûm etmek değil, bacaklarından astıracağım.

Koca Nafinin huzuruna çıkmış olan bu uzun boylu, ince yapılı, keskin bakışlı genç:

— Kim beni asacak, dedi. Benim memleketimde, bu vatan için canını vermeğe can atan beni asacaksınız öyle mi?.. Ha, ha haa.

O kadar pervasız konuşuyordu, ki.. Nafi bir türlü hiddetini yenemiyordu. Genç bir aralık:

— Nafi efendi, dedi, bu cinayeti neden yaptığımı niçin sormuyorsun da, hep sen mi vurdun diye soruyorsun?

Nafi birden kendine geldi. Suçlu haklı idi:

— Peki dedi, niçin öldürdün?.

Genç gülümsedi. Biraz düşündü. dedi ki:

— Efendi, bugün seninle şöyle yarım saat dolaşırsak, bir kaç tanesini de senin gözünün önünde öldürürüm.. Ben, Erzurumluyum.. İstanbula altı ay önce geldim.. Son günlerin hali nedir bu?.. Sokaklarımızda işitilen sesleri siz duymuyor musunuz? Her tarafta:

— Yaşasın Rusya.. sesleri yükseliyor, babamın kanını akıtan, dedemin kemiklerini bile bana göstermiyen Rusya için bağıranların ağzını tıkamak benim boynumun borcudur!. Eğer araya girmeselerdi hepsini birer birer öldürecektim alimallah... Bizim topraklarımızda, bizim ekmeğimizi yiyenler, sonra düşmanlarımıza kucak açsınlar.. Olmaz efendi, olmaz.. Biz, bu topraklar için can veririz, amma beni asamazsınız.. Ben vazifemi orada, düşmanın karşısında yapacağım...

Nafi ses çıkarmadan bu ateş gibi genci dinliyor, ses çıkarmıyordu. Onun sözleri kadıyı sanki büyülemişti.

Genç sözlerini bitirdikten sonra gözlerini kadıya dikti ve bekledi.

Kadı, yavaş, ağır ağır konuştu:

— Kanuna, şeriata karşı geldin, onun emrettiğini yapacağız.

Mahkeme kapısında iki kişi, elleri bıçaklarının kınlarında bekliyorlardı. Bir sürü hıristiyan, uzaklarda dolaşıyorlardı. Arkadaşlarını öldüren gençten intikam almak istedikleri anlaşılıyordu. Adı Genç Hasan olan katil mahkemenin önüne getirilmişti, ki etrafı birden karıştı. Boşlukta bıçakların parıltıları hakim oldu ve anlaşılamıyan bağırışlar duyuldu.. Sonra.. evet, sonra yerde iki Rum delikanlısının kanlar içinde serili olduğu görüldü. Ne genç Hasan, ne de arkadaşları vardı. Bir kaç dakika içinde sır olmuşlardı.

—o—

1853 yılındayız..

İstanbul öyle korkulu günler geçiriyor ki.. Herkes:

— Ne olacak?. diye birbirine soruyor.

Herkes ayni şeyi tekrarlıyor

— Harb olacak!.

An'anevi düşmanımız olan ve bizi boğan, haritadan yok etmek için her fırsattan istifade etmeyi düşünen Rusya, işte o vakit Türkiye için:

— Türkiye ölmek üzere olan bir hastadır.. diyordu.

Rusya çarı Nikola, İstanbula Meçnikof adındaki elçisini göndermişti. Bu elçi, çarın bütün salâhiyetini taşıyarak geliyordu. İstediği kararı verebilecek, istediğini yapabilecekti.

Meçnikof İstanbula geldiği vakit, İstanbulun bütün Rumları:

— Yaşasın Rusya.. diye ulu orta ve açıktan açığa haykırıyorlardı.

Hükûmet adamları birbirine giriyordu. Herkes ayrı ayrı düşünüyordu.

Bir kısım devlet adamı:

— Hemen harb ilân edelim, Moskovaya kadar gideriz... diyordu.

Bir kısmı ise:

— Ne diyorsunuz, Rusya üç aya kadar Edirneye gelir tezini ileri sürüyordu.

Ruslar işi azıtmış olduklarından harb isteyenler gittikçe çoğalıyordu. Genç Hasan, mahkemeden kaçtıktan sonra boş durmuyor, İstanbulda nereye giderse herkesi harbe teşvik ediyordu:

— Ne oluyor böyle.. Bizim şanımıza yakışır mı? Yeter artık bu moskofun alçaklıkları..

Genç Hasan, bir gün Beyazıt, Fatih medreselerine gitmişti. Medresede bütün sarıklı hocaları etrafına topladı:

— Ey kardeşlerim, dedi. Burada köşelerinize çekilmiş, ders okumakla vakit geçiriyorsunuz, Halbuki sizin vazifeniz bu değildir. Milletimize doğru yolu göstermek lâzımdır. Hükûmet bir türlü karar veremiyor. Rusya tepemize inmek istiyor, biz korku içindeyiz.. Hayır dindaşlarım.. Artık dönülmez, hepimiz bu memleketin fedaisiyiz..

Genç Hasanın, İstanbulun her tarafında verdiği bu nutuklar az zamanda tesirini göstermişti.

Bir gün, İstanbulun bütün sokaklarına beyannameler yapıştırıldı. Padişaha askerini toplayıp harbe hazırlanmasını bildiriyordu.

Ertesi gün bütün medrese talebeleri ayaklandılar:

— Ders istemiyoruz, harb istiyoruz.. diye bağırıyorlardı.

Yine bir gün bütün talebeler hocaların minderlerini toplayarak sokağa fırlattılar. Şöyle bağırıyorlardı:

— Hocalarımızın minderleri işte... Bu olmayınca, biz olmayınca kime ders takrir edecekler.. Memleket bu halde iken ders okunur mu??.

Genç Hasanın gür sesi duyuldu:

— İlmi semaya uçuralım.

Bu sözden kimse bir şey anlayamamıştı:

— Nasıl uçuralım?

— Ona kanad verelim..

Onun sözüne kim itiraz edebilirdi ki:

— Uçuralım, kanat verelim.. sesleri birbirini takip etti.

Hemen dershaneye koştular. Üzerinde ders okunan rahlelerin birini alıp Beyazıt meydanına geldiler. Beyazıt camii minaresinden sarkıtılan bir ipin ucuna rahleyi bağladılar ve yukarı doğru çekmeğe bağladılar.

Şimdi onbinlerce talebe:

— İlim uçuyor, ilim kanatlandı.. diye bağırıyordu.

Hasan:

— Harb istiyoruz.. Artık beklememeliyiz diye haykırdı.

(Devam edecek)

Çalışma Bakanı İzmirde

B(irinci sahifeden devam)

üzerinde esaslı incelemeler yapmıştır. Bu arada işçilerle çeşitli konular üzerinde görüşülmüş ve işçiler Bakan tarafından bir çok noktalarda aydınlatılmıştır. Şark Sanayi mensucat fabrikasındaki görüşmelerde Bakan ezcümle şunları söylemiştir:

"İhtiyarlık sigortaları dünyanın başka memleketlerinde de vardır. Fakat buralarda yaş hadleri çok ileri alınmıştır. Biz memleketin çalışan evlâdını korumak için bu haddi ileri bir hamle ile 60 yaşa indirdik ve işçilerimizi korumak için bir çok emniyet sigortaları sağladık. Malûliyete karşı da cesurane bir hamle ile 50 yaşına girmiş ve fakat çalışamıyacak halde olan işçimizi de 50 yaşından itibaren emekli olarak kabul ettik ve bu suretle mühim bir yıpranma payı ayırdık.

Sosyal sigortalar konusunda esaslı açıklamalarda bulunduktan sonra umumî hastalık sigortası kanunu tasarısının önümüzdeki toplantısında Büyük Millet Meclisine sunulacağını işçilere müjdeliyen Bakan şöyle demiştir:

(Hükûmetimiz işçi için refah sağlıyacak tedbirleri sırasile almakta devam edecektir. Mümkün olan her şeyi işçilerimiz için yapacağız ve onlardan hiç bir şeyi esirgemiyeceğiz!)

Bakan öğleden sonra belediyeye gelerek İzmirin kenar mahallelerinde işçi iskân bölgeleri olarak ayrılan ve plânlanan yerlerin haritalarını görmüş ve belediye başkanı Reşat Leblebicioğlundan izahat almıştır.

İzmirde işçi iskânı için büyük gayretler sarfedilmektedir. İzmir valisi Osman Hayri Adal hazineye ve özel idareye aid arazinin 5218 sayılı kanuna göre belediyeye devredilmesi için çok çalışmış ve belediye hududları dahilindeki arazinin devr muamelesi bitmiştir. Şimdi belediye bu araziyi parsellemekte ve plânlamaktadır.

İzmirde 4000 - 5000 kadar gecekondu evi olduğunu öğrenen Bakan bu mahalleleri görmek istemiş ve vali, belediye reisi ve çalışma bölge erkânı ile birlikte Nuri Çay, Kahramanlar, Boğaziçi ve Kançeşme mahallelerini gezmişler, buralardaki kahvelerde oturarak mahalle halkı ile etmas ve hasbihallerde bulunmuşlardır.

Bu mahallelerin en büyük ihtiyacı su ve ondan sonra da münakale ve elektriktir. Belediye bunların temini için olaganüstü bir gayret sarfetmektedir. Bakan işçilerin ve dar gelirli vatandaşların iskânı mevzuunda büyük bir alâka göstermiştir.

10 Temmuz pazar günü Bakan İzmirdeki sendikaların başkan ve idare heyetlerini kabul etmiştir. Toplantıda 40 kişi kadar hazır bulunmuştur.

Bakanın sendikacılarla olan hasbihali çok samimî olmuştur. Çalışma hayatına müteallik bütün mevzular enine boyuna ve açık ve samimî bir dil ile görüşülmüştür. Bakan işçi sendikalarını Bakanlığının büyük bir yardımcısı gibi telâkki ettiğini ve işçilerin refah ve saadeti için alınan kararlarda onlardan çok faydalandığını söylemiş ve sendikalara daima hak dâvaları tutmalarını memleketin her sınıf ve tabakası üzerinde saygı ve sevgi hissi yaratmalarını tavsiye etmiş, en büyük kuvvetin bu olduğunu söylemiştir: (Sizi isyankâr, haksız dâvalar peşinde koşan şirret birer teşekkül haline getirmek için aranıza girenler ve bu yollara götürmeğe çalışanlar olabilir, yeni kurulan bu hayırlı teşekküllerin bu yollara gitmemesi için çok dikkatli ve titiz davranınız. İlk Türk işçi sendikalarını kuranlara tarihî bir misyon tavsiye etmektedir. Bu vazifenizi unutmayınız!)

Bakan bugün öğleden sonra Bölge Çalışma Müdürlüğünde çalışmış ve basın mensuplarını kabul ederek beyanatta bulunmuştur.

Bakan pazartesi veya salı günü uçakla İstanbula hareket edecektir.

İşçi Sigortaları Kurumunun
İŞÇİYE VE İŞVERENE SAĞLIK ÖĞÜTLERİ

Verem ve veremden korunma çareleri (1)

Cemiyetin rahatını bozan, huzurunu kaçıran ve varlığını tehlikeye sokan hastalıkların başında, bulaşıcı olanları gelir. Bu gurup hastalıkların ön plânda geleni ise veremdir. Verem, yüzyıllardır insanlığa musallat olmuş, bir çok kıymetlerin vaktinden evvel eriyip gitmelerine sebebiyet vermiştir. Harp sonu yıllarında ekseri memleketlerde olduğu gibi, bizde de maâlesef çoğalmıştır. Halk sağlığının başlıca düşmanlarından olan bu hastalık, hemen denebilir ki her ailenin dikkatini ve endişesini üstüde toplamış bulunmaktadır.

Verem hastalığında irsiyet değil, temas ve alâkasızlık bahis mevzuudur. Veremden korunmak için daima bu noktadan hareket etmek, uygun ve faydalı olur. Sonra verem diğer bulaşıcı hastalıklara da benzerak bir daha bu hastalıklara tutulmazlar. Fakat vereme yakalanan bir rak bir daha buhastalıklara tutulmzlar. Fakat vereme yakalanan bir insan, muvakkat bir zaman için verem mikrobuna karşı adeta muafiyet kazanır. Meselâ bu tarzda muafiyet kazanmış çouklar, kızamuk veya boğmaca gibi hastalığa tutulduklarında, verem mikrobunun vucütlarında yarattığı nisbi mukavemet ve muafiyet kırılır. Akşine bu iki hastalıktan sonra bu kabil çocuklar, vereme karşı daha hassas ve elverişli olurlar. Verem, modern tababetin bugünkü vasıtalarına dayanılarak tedavisi kabil olan bir hastalıktır.

Akciğerleri delik deşik olmuş veremli hastaların, tedavi edilerek işleri başına döndükleri ve hayatlarını kazandıkları bugün bir gerçektir. Yalnız verem, bulaşıcı olduğu kadar da sürekli bir hastalıktır. Bu sebeple vereme yakalanan hastalar ve bu arada genç kadın ve erkekler, çok defa hayatlarından bezerler. Onların bu acıklı halleri bize sonsuz bir ızdırap ve teessür vermektedir.

Verem hastalığının kökü, cemiyetin sinesindedir. Hayat şartları ve sağlık icapları normal olan bir memlekette, veremle savaşmak okadar güç değildir. Lâkin gıda, mesken, temizlik bakımından noksan ve geri olan bir toplulukta beliren veremi bertaraf etmek, çok güç ve o nisbette yorucudur.

İş hayatında meslek hastalığına tutulanların önemli bir kısmını veremliler teşkil ediyor. Kanuni ve mali imkânlar çerçevesinde onların tedavilerini sağlamak ise, pek kolay olmamaktadır. Çünkü herhangi bir işçinin tutulduğu veremin meslek hastalığından olup olmadığını tesbit müşküldür. Geçen Nisan 1948 Genel Kurulu toplantısında işçi temsilciler tarafından haklı olarak ileri sürüldüğü gibi, meslek hastalıkları içersinde veremin esaslı olarak tetkikine ihtiyaç vardır. Bu itibarla evvelâ veremin mahiyet ve sebeplerini, incelemek istiyoruz:

(Devamı var)

Arjantin işçi ateşesi

(Birinci sahifeden devam)

na da bağıdır.

— Endüstri işiçisinin ne kadarı sendikalara dahildirler?

— Heps dahildir. Yalnız müstakil sendikalar var. Birlğei bağlı sendikalar vardır kanunlarımızda sendikalara girmek mecburiyeti yoktur. İşçiler menfatlerini sendıkalarda bulduklarından dolayı yüzde yüz sendikaya bağlıdırlar. Arjantinde hükûmet sendikalara emir veremez.

— Amerikada 40 milyon endüstri işçisinin ancak 13 milyonu sendikaya bağlıdır. Arjantinde sendikacılık daha mı eskidir ki sendikalara rağbet çok fazladır?

— Birleşik Amerikada bakanların hemen hepsi kapitalisttir. Arjantinde işçidir. Arjantindeki hükûmet işçi hükûmetidir. Arjantinde ilk sendika kurulma teşebbüsü 1860 dadır.

Bu büyük mücadelede bir çok insanların kanı ve canı pahasına kazanılmıştır. Yani bu çok zor olmuştur.

— İngilterede de işçi hükûmeti olduğu halde her işçi sendikaya dahil değildir.

— İngilterede işçi partisi sendikaları yanında komünist sendikalarda vardır.

Arjantinde komünist sendika yoktur. Orada işçi hükûmetinin mazisi yenidir. 2-3 sene. Bunun için herkes sendikaya yazılır. İngilterenin rejmi kendisine mahsustur. Komünistlikle kapitalist emperyalizm arasındadır.

—Üyenin sendikalara ödedikleri aidat ne kadardır?

—Asgari bir peso yani 80 kuruş. azami 2,5 peso aşağı yukarı 200 kuruştur.

Fabrikalarda işçi mümessileri vardır. Sendika listesini mümessile verir. Oda patrona tevdi eder. Patron sendika aidatını ücretlerden keser. Bunu organize eden kanun da vardır.

— Her fabrikanın işçisi bir sendikaya mı bağlıdır?

— Hepsi bir sendikaya dahildir. Bu iş yeni olmuştur.

— İşçi olmayan sendikaya girebilir mi?

— Giremez.

— İdare hey'eti azalarının ücreti varmıdır?

— Hayır. Gündüz diğerleri gibi çalışırlar, gece kulüpte toplanır ve sendika işlerini yaparlar. Bazı büyük sendikalar kâtiplere ücret veriyorlar.

— Türkiye de ş hiayatını nasıl buldunuz? İlk intibanız nedir?

— Yakın temaslar yapamadım. Bunun için kat'i bir şey söyliyemiyeceğim. Fakat kısa zamanda ki temaslarımdan anlamaya başlıyorum ki Tük işçileri kardeş gibi yaşıyorlar. Türk işçileri benide arkadaşları gibi kabul ettiler.

F. Moggia daha bir buçuk sene memleketimizde kalarak tetkiklerine devam edecektir.

Tekstil sanayii işçileri sendikası Bünyan şubesi kongresi

Kayseri (özel) — Tekstil sanayii işçileri sendikası Bünyan şubesinin kongresi pazar günü fabrika sinema salonunda merkez idare hey'etinin iştirakiyle yapılmıştır.

Eski idare hey'etini şiddetle tenkit eden üyeler bilhhassa sendikanın iyi çalışmadığını belirtmişler ve eski idare heyetinden olanları yeni yönetim kuruluna seçmemişlerdir. Böylece yeni idare hey'eti yeni kimselerden müteşekkil olmuştur. Başkanlığa Elektrik usta başısı İsmail Işık yapıcı seçilmiştir

Yunus çimento fabrikası işçileri sendikası anatüzüğü

(geçen sayılardan devam)

Madde 11 — Yunus çimento işçileri sendikası, siyasî propaganda ve yayın faaliyetleri ile iştigal edemez Ve herhangi bir siyasî teşekkülün faaliyeterine vasıta olamaz. Bu Sendika mesleki ve millî bir teşekküldür. ve millî menfaatlere aykırı hareket edemez.

Madde 12 — Sendika gelirini bu tüzükte ve buna bağlı talimatnamde yazılı olan yerler dışında başka bir yere sarfedemez.

Madde 13 — Sendikanın hiçbir yerde şubesi yoktur.

SENDİKANIN TEŞKİLÂTI

Madde 14 — Sendika teşkilâtı şunlardır:

a) Genel kurul
b) Yönetim kurulu
c) Denetim kurulu
d) Haysiyet Divanı
e) Temsilciler
f) Sendika müstahdem ve memurları

GENEL KURUL

Madde 15 — Genel kurulun görev ve yetkileri şunlardır:

a) Yönetim kurulunun çalışma ve hesap raporlarıyla deneçilerin mürakabe raporlarını dinlemek ve bunlar üzerinde görüşmek ve kara bağlamak

b) Yönetim ve denetim kurulunu bir senelik çalışmalarından dolayı ibra etmek

c) Sendikanın bütçesini müzakere ve kabul etmek

d) Yönetim kurulu tarafından genel kurulun tasdik ve tasvibine sunulan karar ve teklifleri görüşüp kesin bir karara bağlamak

e) Üyeler tarafından 20. Madde gereğince müzakeresi istenen konuları görüşüp karara bağlamak

f) Yönetim ve denetim kurulunu ve haysiyet divanı ve yedeklerini seçmek

g) gelecek yıl için çalışma programında istenen hususlara dair ana hatlar üzerinde yeni yönetim kuruluna telkinde bulunmak

h) İşbu tüzüğün 23. Maddesine uyarak yapılan teklifler üzerinde tüzükte değişiklikler yapmak

i) Başka sendikalarla Birlik kurmaya veya sendikanın menfaat ve gayesine uygun amaçlar güden diğer dernekler ile işbirliği yapmıya veya bunlar ile federatif teşekküller vücude getirmeye karar vermek

k) Lüzumu halinde sendikayı cemiyetler kanunu ve medeni kanun hükümleri dairesinde feshetmek

Madde 16 — Genel kurul, sendikaya kayıtlı üyelerden teşekkül eder ve her yıl engeç şubat ayı sonuna kadar âdi toplantıya çağrılır. Topantı yeri, günü ve saati, gündemle beraber toplantıdan en az üç gün evvel kaymakamlığa ve çalışma müdürlüğüne haber verilir ve en az iki gazete ile bir hafta önceden ilân olunur. Toplantıya gelecek üyeler sendika tarafından bir üyeye verilmiş hüviyet cüzdanını yetkili memurlara göstermek mecburiyetindedir.

Madde 17 — Genel kurul toplantısı ilân olunan ve kaymakamığa ve çalışma müdürlüğüne bildirilen gün ve saatte ve muayyen yerde yapılır. Müzakerelere başlanabilmesi için sendikaya kayıtlı üye mevcudunun en az onda birinin toplantıda hazır bulunması şarttır. Oturum evvelâ yönetim kurulu başkanı veya başkan vekili tarafından açılarak içtima nisabı anlaşılmak üzere yoklama yapıldıktan sonra mevcut üyeler arasından bir reis, bir reis vekili ve ikiden az olmamak üzere lüzumu kadar kâtip seçilir. Bu surtle seçilmiş olan reis veya reis vekili tarafından idare olunur. Tutanak ve yazı işlerinide kâtipler görürler.

Madde 18 — Nisap mevcut olmamasından veya herhangi bir sebepten dolayı toplantı geri bırakıldığı takdirde keyfiyet mucip sebeplerle ve gelecek içtimaın günü saatı ve yeri zikredimek şartıyla gündemle beraber en az iki gazete ile bir hafta önceden ilân olunur. Kaymakamlığa ve bölge çalışma müdürlüğüne bildirilir Genel kurul toplantısı 20 günden fazla geri bırakılamaz. Ve ikinci toplantıda nisap olsun olmasın oturum 17. Madde gereğince açıarak görüşmeere başlanır.

Madde 19 — Genel kurul toplantısında okunacak olan çalışma ve hesap raporlarıyla denetim kurulu raporunu ve teklif olunacak bütçe toplantıdan en bir hafta önce sendika mümessillerine iş yerlerinde ki sendika tahtasına asılmak üzere gönderilir ve sendika merkezinde üyelirn mütalâ ve tetkiklerine arz olunur.

(Devamı gelecek sayıda)

İş ve iş bulma kurumu

(Birinci sahifeden devam)

« Merkezi Adanada olmak üzere Tarsus, Ceyhan, Niğde ve Hatayda ajanlıklar kurduk. Ziraat işçilerinin kopup geldikleri yaylaarda ve diğer mıntıkalarda yerli mutemetler bulduk. Bu suretle toplama istasyonlarımızda işçileri topladık ve dağıtma istasyonlarından işçi istiyenlere sevkettik. Bu ilk tecrübemiz müsbet ve hayırlı bir netice vermiştir. Seyhan bölgesindeki bu faaliyetimizden herkes memnun görünüyor. Burada 1000 kadar çiftlik vardır. 540 elci eliyle 25361 işçiyi bu çiftliklere yerleştirdi. Bu işçilerin 13 bin kadarı kendi teşkilâtımız tarafından bulunmuştur.

Tarsus, Adana ve Ceyhanda teşekkül ettirdiğimiz ücret komisyonları her hafta işçiye ödenecek ücreti tayin etmektedirler.

Adanada yaptığımız bu ilk tecrübeden sonra Trakyada, Balıkesirde ve daha sonra da Egede buna benzer teşkilât kuracağız. Trakya teşkilâtımızın hazırlıkları ve plânları bitmiştir.»

Genel Müdür, pazartesi günü İzmire hareket etmiştir.

Uyanın işverenler

(2 inci sahifeden devam)

bir para alınacak korkusuna kapılmışlardır!

Kazazede ve hasta işçiye kendileri bir yardım yapmadıkları gibi müsaade etmiyorlar ki işçi gitsin Sigortadan faydalansın. Yüzlerce işçi kendisi için ödenmiş prim dururken, İşçi hastanesi hasta beklerken bu yüzden gadre uğruyor.

İşte, birinci zümre diye yukarıda hususiyetlerini anlattığımız, primlerin indirilmesini isteyen işverenlerin gözüne batan para Sigorta kurumunra bu yüzden birikiyor Uyanın, işverenler!

S. SELEK

Adanada Mensucat işçilerinin haklı istekleri

Adana (özel) — Millî mensucat fabrikasında 215 dokuma işçisi iş kanunu ve bu kanuna bağlı uzlaştırma ve tahkim tüzüğüne dayanarak on bir saatlik mesainin sekız saate indirilmesini ve ücretlere zam yapılmasını temin maksadıyla tek başlı iş ihtilâfı açmışlardır. 215 imzalı mezkür mazbata fabrikanın birinci mümessili Şükrü Pişkin eliyle fabrika idaresine tevdi edilmiştir. Ayrıca Sendika bu mesele ile yakından alakadar olmaktadır. İşçiler muhitinde netice sabırsızlıkla beklenmektedir.

HÜRBİLEK
HAFTALIK GAZETE

Sahibi: İstanbul İşçi Sendikaları Birliği

yazı işlerini fiilen idare eden:
Sabahattin Selek

Dizildiği yer: IŞIL MATBAASI İSTANBUL

Basıldığı yer: BURHANETTİN Matbaası — İSTANBUL

BÖLGE ÇALIŞMA MÜDÜRLÜĞÜNDEN

Müdürlüğümüz Karaköypalasdaki dairesinden Sururi Mahallesinde Cumhuriyet Matbaası yanındaki Sultanmektep sokağında 5-7 numaralı binaya taşınmıştır.

İlgililere bilgi sunulur.